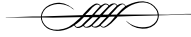

Egy Molnár-klasszikus reprintben

MOLNÁR GÁBOR:

Kalandok a braziliai őserdőben (reprint)

Ajka–Budapest, 2008, a Bakonytól

Amazóniáig Molnár Gábor Társaság kiadása

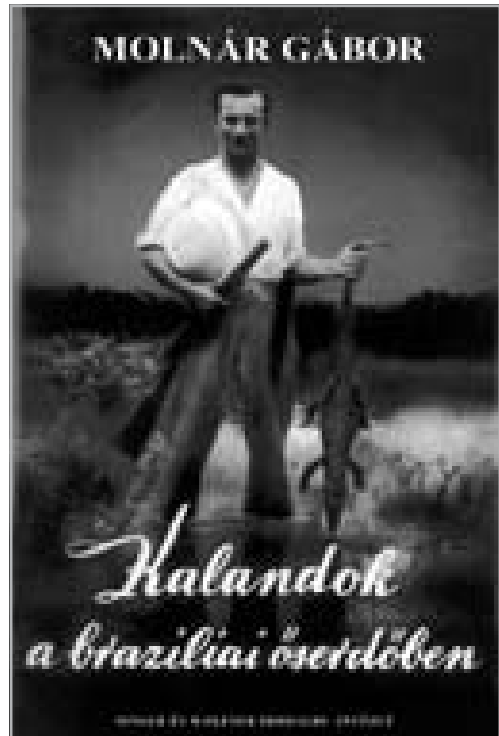
Molnár Gábor ismert és az olvasók körében az 1950–1970-es években egyik legsikeresebb magyar író első könyvének *Kalandok a braziliai őserdőben* című kötetének reprint kiadása jelent meg a „Bakonytól Amazóniáig” Molnár Gábor Társaság kiadásában.

A könyv először 1940-ben a Singer és Wolfner Irodalmi Intézet kiadásában jelent meg. A könyv sikerét mutatja, hogy a kötött vászon kiadás mellett olcsóbb változatban ragasztott-puha fedelű formában is árulták, továbbá hogy a következő években az akkor még fiatal, alig ismert szerző további két kötetét is kiadták.

A két világháború közötti időszakban hazánkban nagyon eltérő vélemények fogalmazódtak meg, amelyeket a Tolnai Világlapjában megjelent két írás címe jól mutat. Sz. Solymos Bea: Brazíliával kapcsolatban „Brazília, az örök mosoly hazája” címen a lap 1941. július 30-i számában írt csupa idilli képekkel illusztrált cikket. Fóthy Ernő pedig „A zöld pokol az Amazon-menti őserdőn...” címen jelentetett meg írást (Tolnai Világlapja, 1941. december 17.). Az amazóniai őserdőről más lapokban is mint „a zöld pokol” jelentek meg írások.

Molnár Gábor a két lényegesen eltérő véleménnyel szemben, szemtanúként, az ot-tani élet cselekvő részeseként írt Brazíliáról, elsősorban az amazóniai őserdő vidékéről, az ott élő-dolgozó emberekről. Molnár ezt

a térséget a „zöld mennyországnak” nevezte, magát az amazóniai őserdő szerelmesének titulálta, de idézett írásokkal szemben reálisan mutatta be a civilizációtól jórészt elzárt vidékeket, az ott élő embereket. Írásai, a bemutatott képek nem csupán mosolyt, de nem is a poklot tükrözik, hanem az ember által alig érintett ősvadont a maga teljességében, szépségével és vadságával, az itt élő embereket a körülöttük lévő vadonban a megélésért folytatott küzdelemben, láttatva örömeiket és a természet közeli élet boldogságát is. Éppen ennek a reális, szépségekkel és sok veszéllyel terhes életnek a sokszínű felmutatása lehetett

a Molnár könyv varázsa, vonzotta búvkörébe az olvasókat, különösen a fiatalokat, fiúkat-férfiakat évtizedeken keresztül.

Molnár Gábor írásai 1933-tól jelentek meg a különböző lapokban, hangzottak el a rádióban. 1940-ben megjelent első könyvének sikerét a személyes részvételtől táplálkozó hitelesség, valóság sokoldalúságának kendőzetlen bemutatása hozta.

A könyv előszavát teljes terjedelmét, csonkítatlanul érdemes idézni, mert nagyon fontos életigazságokat fogalmaz meg szépen és röviden, az akkor még kezdő írónak számító fiatalember.

„ELŐSZÓ

Diákálmok, tervek és mindaz, amit az ifjú lélek gazdag fantáziája álmatlan éjszakákon előhoz a szoba sötétjéből, az éjszakai cserkész tábor lehamvadt tüzeinek paraszából, az ebben a könyvben megvalósult. Az ifjú nem számol bajjal, küzdelemmel és minden az elképzelése sima országútján rohan, legtöbbször a soha meg nem valósulás felé... Akinek pedig sikerül terve, annak fizetni kell. Mert az élet semmit nem ad ingyen. A ma örömeiért a holnap bújja jár és a ma fájdalmiért az örömteli holnap. Eseményekben mindig gazdag az ember élete. Ennek forgatagában ezerszer fordul a Sors kereke. Ezzel mindenki tisztában van. De olyan biztosra senki nem veszi a Sors pálfordulásait, mint az őserdők iszalag- és lombtömegében küzdő erdei vadász. Tudja, hogy csak úgy kell örülnie élete minden percének, mint annak a kicsiny madárcsodának, a parányi kolibrinek, amely tovaröppenve csókolja le az erdők pompázó virágairól a harmatot. Az őserdőben azt csinálja a törvényt, aki erősebb. Igazságnak nincs köze az élethez. A gyengébb elbukik. De nem vigasztalan világ ez. Nagyon lehet szeretni. Az élet legszebb megnyilatkozásai úgy magukhoz láncolják itt az ősreneteg vándorát, hogy mire észrevenné magát, késő! Már visszavonhatatlanul az őserdő barátja, szerelmese. Ez pedig soha

többé nem ereszti. Néha meggyűlölteti magát a vadon, talán csak játékból, hogy azután még jobban szeressük. A folyók és mocsarak gyilkos kipárolgásai, az állatvilág leleskedő veszedelmei, az erdők minden titka csak arra jó, hogy új teljesítményekre, új megismerésekre serkentse az erdők vándorát. Veszély? Nem ismerik. Mindent feledtet a százféle alakban, százféle módon jelentkező csodálatosan szép őserdő rejtelmessége.

A természet szeretete minden ember lelkében benne él és csak kevés kell hozzá, hogy lángra lobbanjon. Az érzések átrezdülő húrjain a vadonbeli emlékek újra végigfutnak bennem... Hogy is volt csak?”

Az idézett szövegben megfogalmazottakat az író egész élete, a braziliai ősvadonhoz való viszonyát könyvei, kisebb írásai, hangjátékai fényesen igazolják.

Az író közelgő születésének 100. évfordulójához kapcsolódóan Ajkán 2006-ban megalakult „Bakonytól Amazóniáig” Molnár Gábor Társaság, Molnár Gábor első könyvének „Kalandok a braziliai őserdőben” című 1940-ben megjelent könyvét hasonló kiadásban megjelentette, azzal a céllal, hogy a fiatal Molnár műve ismét széles körben olvasható legyen az író több művének olvasói és az új, fiatal nemzedék olvasói számára is.

Az íróknak ebben az első könyvében már megjelennek azok a motívumok: az őserdő végtelen szeretete, az itt élő emberekkel kialakított barátsága, a munkatársak megbecsülése, az elemi erővel szembeni bátor kiállás, de a felesleges kockázat kerülésére való törekvés, valamint az itt élő emberek élete, mese- és hitvilága iránti érdeklődése már ebben a kötetben is megjelent. Könyvét sok és szép a természetet és az itt élő embereket sokoldalúan bemutató fényképek teszik változatossá, még hitelesebbé.

A könyv három fő részre tagolódik és huszonnégy alcím alatt mutatja be az amazóniai ősvadon veszélyeit. Az első rész az atumani ősmocsár megközelítését, ka-

landjait írja le, a második részben a vadon élete, gazdag állatvilága és az emberre itt leselkedő veszedelmek kerülnek bemutatásra, de kap helyet az őserdei viszonyok között a karácsony megünneplése, az itthoni fehér-családi karácsonyokra emlékezés és az őserdei vihar félelmes szépsége is. A harmadik rész a „hazautazással” folytatódik és kis kedves erdei fiús - szerelmi epizóddal végződik a könyv.

Végül egy rövid idézet a könyv fülszövegéből: „...van valami végtelenül vonzó, szinte hipnotikus ígézet ebben a halálos veszedelmekkel zsúfolt, irdatlan rengetegben, mely akarata és jobb belátása ellenére is újra és újra magához rántja, akit egyszer elbűvölt. Ez a titokzatos erő: a kaland, ez a nagy férfi-

próbatétel csábította újra és újra kalandos útjaira a szerzőt, s a vetélkedő, ősi izgalom vonja vonzáskörébe ennek a könyvnek az olvasóját is.”

A kalandvágy, vagy annak „virtuális” átélése az egyik tényezője feltehetően a Molnár könyvek népszerűségének az 1950-1970-es évtizedekben. Remélhetően e könyvek újbóli kézbevétele ismét sok örömet, izgalmas kalandot hoz olvasóinak.

A könyv megvásárolható Ajkán, a Molnár Gábor könyvesboltban, a Helytörténeti Múzeumban, a Művelődési Központban és a Molnár Gábor Társaságtól rendelhető meg telefonon: 1/388-4053.

TATAI ZOLTÁN

Kolumbia ezernyi fénye

MOLNÁR GÁBOR:

Dél-Amerika fényei. Az én Kolumbiám.

Budapest, Lectur Kiadó, 2008.

A világ egy új, a megszokottól eltérő oldalának megismerése mindig érdekes és izgalmas vállalkozás. Különösen akkor, ha az erre fordított idő nem csak pillanatnyi benyomások rögzítését teszi lehetővé egy másik, megismerni vágyott kultúrának, hanem tényleges alkalmat nyújt annak megélésére. Molnár Gábornak erre nyílt lehetősége azok alatt az évek alatt, melyeket hallgatóként és kutatóként a kolumbiai *Javeriana Egyetemen* töltött. 1997-től 2002-ig tartó kolumbiai tartózkodásának élményeit és annak során szerzett ismereteit összegzi 2008 júniusában megjelent *Dél-Amerika fényei* című könyve.

Latin-Amerika világa érthető módon vált ki soha nem szűnő érdeklődést az életet olyannyira más szemmel vizsgáló európaiakból. A két kultúrkör különbségeiből adódóan

